

Sygn. akt II CZ 106/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa M.S.
przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2018 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 2 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa [...] /16,

**oddala zażalenie i zasądza od powoda na rzecz Skarbu
Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej
kwotę 2.700,00 zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...) postanowieniem z dnia 2 czerwca 2017 r. oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku tego Sądu z dnia 1 grudnia 2016 r. z uzasadnieniem oraz odrzucił wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. W uzasadnieniu wskazał, że powód w dniu 1 lutego 2017 r. złożył wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 1 grudnia 2016 r., a więc po upływie terminu przewidzianego do dokonania tej czynności procesowej.

Wniosek o przywrócenie tego terminu był nieusprawiedliwiony, gdyż powód nie uprawdopodobnił, iż uchybił terminowi nie ze swojej winy.

W zażaleniu na zawarte w powyższym postanowieniu rozstrzygnięcie odrzucające wniosek o doręczenie wyroku z uzasadnieniem skarżący wniósł o jego uchylenie, zarzucając błędne przyjęcie, że powód nie uprawdopodobnił braku winy w niezłożeniu w terminie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku oraz że w okolicznościach niniejszej sprawy można uznać, iż zaniedbanie pełnomocnika powoda powinno rodzić dla powoda negatywne konsekwencje procesowe. Jednocześnie skarżący wniósł o rozpoznanie - na podstawie art. 380 k.p.c. postanowienia Sądu Apelacyjnego również w części odmawiającej przywrócenia terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie ze stanowiskiem utrwalonym w doktrynie i w orzecznictwie, niezachowanie terminu przez pełnomocnika procesowego musi być traktowane jako zaniechanie samej strony, która nie może twierdzić, że za działanie pełnomocnika nie ponosi odpowiedzialności (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 maja 2007 r., II CSK 167/07, nie publ.; z dnia 28 listopada 2007 r., V CZ 105/07, nie publ. i z dnia 27 października 2009 r., II UZ 35/09, nie publ.). Wbrew zarzutowi skarżącego, okoliczność, iż pełnomocnik poinformował go, że we właściwym terminie złożył do Sądu wniosek o doręczenie uzasadnienia wyroku, czego nie zrobił – pozostając sam w mylnym przekonaniu, że dokonał tę czynność – nie stanowi okoliczności usprawiedliwiającej przywrócenie terminu. W zażaleniu nie powołano żadnych okoliczności, które uniemożliwiłyby lub przeszkodziły pełnomocnikowi w dochowaniu terminu. Zawinione zaniedbania pełnomocnika procesowego obciążają stronę, choćby ta nie zawiniła przekroczenia terminu; wniosku o przywrócenie terminu nie można opierać na twierdzeniu, że to nie strona, lecz jej pełnomocnik zaniedbał dokonania czynności procesowej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., I UZ 165/10, nie publ.).

Oceny tej nie zmienia okoliczność, że powód jest pozbawiony wolności i przebywa w zakładzie karnym. Na rozprawie apelacyjnej powód był reprezentowany przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu, co zwalniało Sąd z obowiązku doręczenia powodowi - nieobecnemu na rozprawie - odpisu sentencji wyroku wraz z pouczeniem o sposobie i terminie jego zaskarżenia (art. 327 § 2 k.p.c.).

Z tych względów Sąd najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

aj

a.ł